

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. rugsėjo 27 d.*

„Vartotojų apsauga – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1056 – Įgyvendinimo reglamentas dėl „glifosato“ veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimo pratęsimo – Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 – Vidaus peržiūros prašymas – Reglamentas Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktas ir 10 straipsnio 1 dalis – Individualaus taikymo priemonė – Orhuso konvencija“

Byloje T-12/17

Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, įsteigta Rosenfelde (Vokietija), atstovaujama advokato A. Willand,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujama G. Gattinara ir C. Hermes,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo, kuriuo siekiama panaikinti 2016 m. lapkričio 8 d. Komisijos sprendimą *Ares(2016) 6306335* atvesti vidaus peržiūros prašymą pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančias sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13) 10 straipsnį, pateiktą dėl 2016 m. birželio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1056, kuriuo dėl veikliosios medžiagos „glifosato“ patvirtinimo galiojimo pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 173, 2016, p. 52),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai A. Dittrich ir P. G. Xuereb (pranešėjas),

posėdžio sekretorius E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung* yra Vokietijoje įregistruota ne pelno organizacija, kuri veikia siekdama išsaugoti bites ir skatinti bičių auginimą.

Dėl veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo ir patvirtinimo laikotarpio pratęsimo

- 2 2001 m. lapkričio 20 d. Komisijos direktyva 2001/99/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką I priedą, kad būtų įrašytos veikliosios medžiagos glifosatas ir metil-tifensulfuronas (OL L 304, 2001, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 3 sk., 34 t., p. 82), veiklioji medžiaga „glifosatas“ buvo įtraukta į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 3 sk., 11 t., p. 332) I priedą ir buvo patvirtinta pagal šią direktyvą nuo 2002 m. liepos 1 d.
- 3 Nuo 2011 m. birželio 14 d. Direktyva 91/414 buvo panaikinta nustatant tam tikras pereinamojo laikotarpio nuostatas 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančiu Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414 (OL L 309, 2009, p. 1).
- 4 Reglamento Nr. 1107/2009 78 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad bus priimtas reglamentas, į kurį bus įtrauktas Direktyvos 91/414/EEB I priede nustatytų veikliųjų medžiagų sąrašas, ir šios medžiagos bus laikomos patvirtintomis pagal Reglamentą Nr. 1107/2009.
- 5 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 540/2011 dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo (OL L 153, 2011, p. 1) buvo priimtas Reglamento Nr. 1107/2009 78 punkto 3 dalyje numatytas sąrašas.
- 6 Šiame sąrašė buvo glifosatas ir nurodyta patvirtinimo laikotarpio pabaigos data – 2015 m. gruodžio 31 d.
- 7 Paraiška dėl šio patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo buvo pateikta per nustatytą terminą.
- 8 Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio „Patvirtinimo laikotarpio pratęsimas procedūros metu“ pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Jei dėl pareiškėjo nevaldomų priežasčių paaiškėja, kad patvirtinimo galiojimas gali pasibaigti prieš priimant sprendimą dėl jo atnaujinimo, pagal 79 straipsnio 3 dalyje nurodyt[ą] reguliavimo procedūrą priimamas sprendimas, kuriuo tam pareiškėjui patvirtinimo laikotarpio termino pabaiga atidedama paraiškai išnagrinėti pakankamam laikotarpiui.“
- 9 2015 m. spalio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/1885, kuriuo dėl veikliųjų medžiagų <...> glifosato, <...> patvirtinimo laikotarpių pratęsimo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 (OL L 276, 2015, p. 48), kuris buvo priimtas remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirma pastraipa, Europos Komisija pratęsė glifosato patvirtinimo laikotarpį iki 2016 m. birželio 30 d. dėl to, kad veikliosios medžiagos vertinimas vėlavo dėl priežasčių, nepriklausančių nuo pareiškėjo.

- 10 Per 2016 m. gegužės 18 d. ir 19 d. vykusias diskusijas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų komitete kelios valstybės narės laikėsi nuomonės, kad tikslinga prašyti Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) Rizikos vertinimo komiteto nuomonės dėl glifosato suderinto klasifikavimo dėl jo kancerogeniškumo prieš priimant sprendimą dėl patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo, nes tokia nuomonė galėtų būti svarbi atsižvelgiant į kriterijus, nustatytus Reglamente Nr. 1107/2009. Po šio pasiūlymo Komisija ėmėsi veiksmų.
- 11 Atsižvelgdama į laiką, kurio reikia dokumentams dėl ECHA suderintos klasifikacijos išnagrinėti, Komisija manė, kad glifosato patvirtinimas nustos galioti prieš priimant sprendimą dėl jo galiojimo atnaujinimo. Todėl ji nusprendė, kad būtina pratęsti glifosato patvirtinimo galiojimą.
- 12 2016 m. birželio 29 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/1056, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 540/2011 dėl veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimo galiojimo (OL L 173, 2016, p. 52), Komisija antrą kartą pratęsė glifosato patvirtinimo laikotarpį pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmą pastraipą ir nurodė naujo termino pabaigos datą, t. y. po „šešių mėnesių, skaičiuojamų nuo dienos, kai Komisija gauna ECHA rizikos vertinimo komiteto nuomonę arba (iki) 2017 m. gruodžio 31 d., jei ši diena yra ankstesnė“.

Dėl vidaus peržiūros prašymo

- 13 2016 m. rugpjūčio 11 d. ieškovė, remdamasi 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13) 10 straipsnio 1 dalimi, pateikė Komisijai prašymą dėl Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 vidaus peržiūros.
- 14 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendime *Ares(2016) 6306335* (toliau – skundžiamas sprendimas) Komisija atmetė vidaus peržiūros prašymą kaip nepriimtina, motyvuodama tuo, kad aktas, kurį prašoma peržiūrėti, nėra administracinis aktas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktą, t. y. jis nėra individualiai taikoma priemonė. Šiuo klausimu Komisija paaiškino, kad Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 nuostatos taikomos visiems subjektams, gaminantiems ar teikiantiems rinkai augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra glifosato.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. sausio 11 d.
- 16 2017 m. kovo 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atsiliepimą į ieškinį.
- 17 Dublikas ir triplikas buvo pateikti Bendrojo Teismo kanceliarijai atitinkamai 2017 m. gegužės 10 d. ir birželio 26 d.
- 18 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - įpareigoti Komisiją priimti naują sprendimą dėl esmės dėl ieškovės prašymo, pateikto dėl Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 vidaus peržiūros,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 19 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą, kiek tai susiję su prašymu dėl panaikinimo, ir kaip akivaizdžiai nepriimtina dėl prašymo dėl įpareigojimo,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 20 2017 m. rugpjūčio 29 d. ieškovė pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 2 dalį pateikė prašymą, kad bylos nagrinėjimui būtų suteikta pirmenybė. 2017 m. rugsėjo 6 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas atmetė prašymą teikti pirmenybę bylos nagrinėjimui.
- 21 2017 m. gruodžio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos raštu Bendrasis Teismas paprašė šalių pareikšti savo nuomonę dėl glifosato patvirtinimo laikotarpio pratęsimo penkerių metų laikotarpiui 2017 m. gruodžio 12 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2017/2324, kuriuo pratęsiamas veikliosios medžiagos glifosato patvirtinimas pagal Reglamentą Nr. 1107/2009 ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 540/2011 (OL L 333, 2017, p. 10), pasekmių šiam ieškiniui ir visų pirma dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį.
- 22 2018 m. sausio 17 d. ieškovė ir Komisija pateikė atsakymus į šiuos klausimus Bendrojo Teismo kanceliarijai.

Dėl teisės

- 23 Pagrindinėms šalims nepateikus prašymo surengti teismo posėdį per tris savaites po to, kai joms buvo įteiktas pranešimas apie rašytinės proceso dalies pabaigą, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį galėjo nuspręsti priimti sprendimą dėl ieškinių, nerengdamas žodinės proceso dalies. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, ir nusprendė priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

- 24 Remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, fizinio arba juridinio asmens pareikštas ieškinyje dėl panaikinimo yra priimtinas, tik jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 41 punktas; 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-120/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:646, 46 punktas ir 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *EEB / Komisija*, T-250/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:274, 14 punktas).
- 25 Ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į ieškinių dalyką, turi egzistuoti jį reiškiant, kitaip ieškinyje būtų nepriimtinas, ir turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, kitaip neberekėtų priimti sprendimo, o tai reiškia, kad dėl savo rezultato ieškinyje turi galėti naudoti jį pareiškusiai šaliai (2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 42 ir 43 punktai; 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-120/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:646, 47 ir 49 punktai ir 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *EEB / Komisija*, T-250/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:274, 15 ir 17 punktai).
- 26 Atsakyme į Bendrojo Teismo klausimą dėl šio aspekto Komisija nurodo, kad įsigaliojus Įgyvendinimo reglamentui 2017/2324 ieškovė neteko suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su jos prašymu panaikinti skundžiamą sprendimą, o jos prašymas dėl įpareigojimo iš pat pradžių buvo akivaizdžiai nepriimtinas. Komisijos teigimu, toks panaikinimas nesuteiktų ieškovei naudoti. Iš tiesų, jei Bendrasis Teismas nuspręstų panaikinti skundžiamą sprendimą, Komisija turėtų priimti naują sprendimą dėl

ieškovės prašymo dėl Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 vidaus peržiūros pagal Bendrojo Teismo teisinį vertinimą. Tačiau Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 vidaus peržiūra nesuteiktą ieškovei naudos, nes jo tikslas buvo tik pakankamai pratęsti glifosato patvirtinimo laikotarpį, kad būtų galima patikrinti patvirtinimo atnaujinimo paraišką. Kadangi Įgyvendinimo reglamentu 2017/2324 buvo pratęstas glifosato patvirtinimo galiojimo laikotarpis nuo 2017 m. gruodžio 16 d. iki 2022 m. gruodžio 15 d., Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 vidaus peržiūra neteko dalyko.

- 27 Pastabose, pateiktose atsakant į Bendrojo Teismo klausimą, ieškovė teigia, kad jos suinteresuotumas pareikšti ieškinį neišnyko. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad Įgyvendinimo reglamento 2016/1056 peržiūra vis dėlto yra įmanoma. Be to, ji nurodo, kad tai, jog nagrinėjamas aktas tebeegzistuoja ir sukelia teisinių padarinių, nėra būtina išankstinė peržiūros pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnį sąlyga. Galiausiai ieškovė nurodo, kad šiame ieškinyje nurodytas tariamas neteisėtumas pasikartos ateityje.
- 28 Šiuo klausimu primintina, kad iš jurisprudencijos matyti, jog ieškovas gali išsaugoti suinteresuotumą reikalauti panaikinti Europos Sąjungos institucijos aktą siekdamas, kad nurodytas šio akto neteisėtumas nebepasikartotų ateityje. Toks suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme grindžiamas SESV 266 straipsnio pirma pastraipa, pagal kurią aktą, kuris vėliau buvo panaikintas, priėmusi institucija privalo imtis būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti. Vis dėlto šis suinteresuotumas egzistuoja, tik jeigu tariamas neteisėtumas galėtų pasikartoti ateityje, nesvarbu, kokios būtų bylos aplinkybės, kuriomis ieškovė pareiškė ieškinį (2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50–52 punktai ir 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Capitani / Parlamentas*, T-540/15, EU:T:2018:167, 32 punktas).
- 29 Būtent taip yra nagrinėjamu atveju, nes ieškovės nurodytas neteisėtumas grindžiamas Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies, siejamos su 2 straipsnio 1 dalies g punktu, aiškinimu, kuriuo Komisija galėtų vėl remtis gavusi naują administracinio akto vidaus peržiūros prašymą pagal aplinkos apsaugos teisę.
- 30 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, jog ieškovė nurodė, kad, remdamasi jos įstatuose nustatytu tikslu ir jos uždaviniais, ateityje ji pateiks vidaus peržiūros prašymus, jeigu Komisija priims abejotinus sprendimus dėl glifosato arba kitų veikliųjų medžiagų patvirtinimo. Taigi atsakyme į Bendrojo Teismo klausimą dėl glifosato patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo Įgyvendinimo reglamentu 2017/2324 padarinių ieškovė nurodė, kad ji prašys šio reglamento vidaus peržiūros ne vėliau kaip 2018 m. sausio 26 d.
- 31 Antra, iš Komisijos pastabų galima spręsti, kad ji mano, jog reglamentas, kuriuo pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpis pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmą pastraipą, kaip ir reglamento, kuriuo pirmą kartą patvirtinama tokia medžiaga pagal minėto reglamento 13 straipsnio 2 dalį, ir reglamentas, kuriuo pratęsiamas patvirtinimo laikotarpis pagal to paties reglamento 20 straipsnį, turi teisinių padarinių bendrai ir abstrakčiai numatytoms asmenų kategorijoms ir todėl tai yra visuotinio taikymo priemonė, o ne administracinis aktas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį, siejamą su to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktu. Darytina išvada, kad tikėtina, jog Komisija vėl remsis šiuo aiškinimu gavusi prašymą dėl reglamento, kuriuo pirmą kartą patvirtinama veiklioji medžiaga, arba reglamento, kuriuo veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas atnaujinamas, kaip antai Įgyvendinimo reglamento 2017/2324, vidaus peržiūros.
- 32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ieškovė tebėra suinteresuota prašyti panaikinti skundžiamą sprendimą, ir nėra reikalo nagrinėti kitų ieškovės pateiktų argumentų šiuo klausimu.

Dėl priimtinumų

- 33 Pateikdama antrąjį reikalavimą, ieškovė Bendrojo Teismo prašo įpareigoti Komisiją iš esmės išnagrinėti jos vidaus peržiūros prašymą. Šiuo reikalavimu ieškovė iš esmės prašo Teisingumo Teismo nustatyti įpareigojimą Komisijai. Tačiau pagal suformuotą jurisprudenciją pareiškus ieškinį dėl panaikinimo Sąjungos teismo kompetencija apsiriboja vien ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrole, ir Bendrasis Teismas, įgyvendindamas savo įgaliojimus, negali įpareigoti Sąjungos institucijų atlikti tam tikrų veiksmų. Remiantis SESV 266 straipsniu, atitinkama institucija turi imtis priemonių sprendimui, priimtam dėl ieškinio dėl panaikinimo, įvykdyti (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 12 d. Nutarties *PAN Europe / Komisija*, T-192/12, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:152, 15 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 34 Iš to matyti, kad antrasis ieškovės reikalavimas yra akivaizdžiai nepriimtinas.
- 35 Šios išvados nepaneigia argumentai, kuriuos ieškovė išdėstė dublike, kad nors ji pripažįsta, jog, remiantis Sąjungos teismų jurisprudencija, jos antrasis reikalavimas yra nepriimtinas, ji teigia, kad dėl to bus nepriimtina vėluojama ir galiausiai neįmanoma veiksmingai naudotis savo teisėmis į vidaus peržiūrą ir į veiksmingą teisminę apsaugą. Anot ieškovės, siekiant veiksmingo Reglamento Nr. 1367/2006 taikymo ir siekiant apsaugoti jos teises, jos kaltinimų, susijusių su Įgyvendinimo reglamentu 2016/1056, nagrinėjimas iš esmės tampa šio proceso Bendrajame Teisme dalyku. Tačiau toks argumentas turi būti atmestas. Iš tiesų, kalbant apie teisės kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą suteikimą ieškovui, Reglamento Nr. 1367/2006 12 straipsnis yra susijęs tik su sprendimu, kurį Komisija priėmė atsakydama į vidaus peržiūros prašymą. Priešingai, nei teigia ieškovė, 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimas *Testbiotech ir kt. / Komisija* (T-177/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:736), kuriuo remiasi ieškovė, šiuo klausimu patvirtina, kad, nors administracinio akto vidaus peržiūros prašymui būdinga, jog pareiškėjas ginčija nurodyto akto teisėtumą ar pagrįstumą, tai nereiškia, kad ieškinyje dėl atsisakymo peržiūrėti panaikinimo pareiškėjas turi teisę remtis argumentais, kuriais tiesiogiai ginčijamas minėto akto teisėtumas arba pagrįstumas (2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Testbiotech ir kt. / Komisija*, T-177/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:736, 56 punktas).
- 36 Dublike ieškovė nurodė, jog ji prašo Teisingumo Teismo nurodyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kurios atitiktų jos antrąjį reikalavimą, pagal SESV 279 straipsnį. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad toks prašymas nebuvo pateiktas Bendrajam Teismui.

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemonę

- 37 Dublike ieškovė paprašė Bendrojo Teismo, kad jis taikydamas proceso organizavimo priemonę pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies b punktą ir 3 dalies b punktą paprašytų Komisijos priimti sprendimą dėl jos vidaus peržiūros prašymo arba bent jau priimtų sprendimą šiuo klausimu.
- 38 Šis prašymas gali būti tik atmestas kaip nepriimtinas.
- 39 Iš tiesų, kaip teisingai pažymėjo Komisija, ieškovė negali naudodamasi proceso organizavimo priemone apeiti teisės principo, kad Sąjungos teismas negali įpareigoti Sąjungos institucijos.

Dėl esmės

- 40 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, paremtą Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies, siejamos su to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktu, ir Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, pasirašytos Orhuse 1998 m. birželio 25 d. (toliau – Orhuso konvencija), pažeidimu.

41 Ieškinio vienintelį pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys, susijusios su, pirma, Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies, siejamos kartu su to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktu, ir, antra, Orhuso konvencijos pažeidimu.

Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies, siejamos su to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktu, pažeidimu

42 Ieškovė tvirtina, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 yra individualiai taikoma priemonė, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktą, todėl dėl jos galima pateikti vidaus peržiūros prašymą pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį.

43 Ieškovė primena, kad būtina atskirti individualiai taikomas priemones nuo visuotinai taikomų priemonių, kurios taikomos objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir sukelia teisinių padarinių bendrai ir abstrakčiai nustatytoms asmenų kategorijoms.

44 Ieškovė teigia, kad veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpio pratęsimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnį patenka į patvirtinimo procedūrą, per kurią priimamas sprendimas dėl paraiškos dėl šios medžiagos patvirtinimo laikotarpio pratęsimo. Patvirtinimo laikotarpio pratęsimas sukelia teisinių pasekmių ieškovei, kuriai taip leidžiama toliau prekiauti atitinkama medžiaga. Ieškovės teigimu, tai, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 buvo priimtas per patvirtinimo procedūrą, susijusią su individualiu prašymu, pagal jurisprudenciją yra argumentas siekiant padaryti išvadą, kad minėtas reglamentas yra individualiai taikoma priemonė.

45 Ieškovės teigimu, šiais požymiais atskiriamas veikliosios medžiagos patvirtinimas remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 nuo patvirtinimo Reglamentu, kuriuo nustatoma didžiausia leidžiama koncentracija tam tikriems produktams pagal 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiančiu Direktyvą 91/414 (OL L 70, 2005, p. 1). Didžiausi lygiai nustatomi bet kuriam asmeniui, teikiančiam rinkai arba keičiančiam tokius produktus. Tačiau veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpio pratęsimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnį yra skirtas tik prašytojui ir patvirtinimo turėtojui.

46 Ieškovė pripažįsta, kad veikliosios medžiagos patvirtinimas taip pat yra naudingas atitinkamų augalų apsaugos produktų potencialiems gamintojams ir kitiems ūkio subjektams. Tačiau tai tipinė situacija, susijusi su leidimu pateikti rinkai produktą, kuris suteikiamas įmonei ir dėl kurio atsiranda netiesioginė nauda kitiems produkto, kurį galima naudoti tuo tikslu, kuriuo leidžiama, naudotojams. Tai, kad produkto patvirtinimu, kuris skirtas konkrečiam patvirtinimo turėtojui, vėliau pasinaudoja daug ūkio subjektų, neturi įtakos tam, kad patvirtinimas pats savaime yra individualiai taikoma priemonė.

47 Ieškovė taip pat tvirtina, kad kitų privalumų, visų pirma, kiek tai susiję su pateikimu rinkai ir augalų apsaugos produktų, turinčiu šios veikliosios medžiagos, naudojimu, atsiranda ne dėl veikliosios medžiagos patvirtinimo, bet dėl šios srities nuostatų, įskaitant Reglamentą Nr. 1107/2009.

48 Anot ieškovės, veikliosios medžiagos patvirtinimas pagal Reglamentą Nr. 1107/2009 yra panašus į leidimą tiekti rinkai genetiškai modifikuotus organizmus pagal 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų (OL L 268, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 32 t., p. 432), paskutinį kartą iš dalies pakeistą 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 298/2008 (OL L 97, 2008, p. 64), kuris yra individualiai taikoma priemonė, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

- 49 Dublike ieškovė teigia, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 yra tik tarpinis sprendimas, priimtas per atnaujinimo procedūrą, kuria siekiama apsaugoti prašančiojo atnaujinti patvirtinimo galiojimą individualias teises. Pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmos pastraipos tekstą tai yra sprendimas dėl konkretaus atvejo, kuriuo siekiama sukelti padarinių prašytojui ir kuris yra susijęs su paraiškos dėl atnaujinimo nagrinėjimu.
- 50 Be to, ieškovė mano, kad veikliosios medžiagos patvirtinimas yra ne abstraktus ir bendras teisės aktas, nes jame nėra nustatyta reikalavimų, kuriuos turi atitikti medžiaga, bet juo leidžiama ši medžiaga. Veikiau tai yra tipinis įgyvendinimo aktas, t. y. Reglamento Nr. 1107/2009 4 ir paskesniuose straipsniuose įtvirtintų reikalavimų taikymo konkrečiam atvejui atvejis.
- 51 Galiausiai ieškovė teigia, kad veikliosios medžiagos patvirtinimas yra vienas iš pirmųjų etapų gauti augalų apsaugos produkto leidimą. Be to, nebuvo pagrindo manyti, kad, nors augalų apsaugos produkto leidimas yra administracinis aktas, pats veikliosios medžiagos patvirtinimas, kuris yra tokio leidimo sudedamoji dalis, yra visuotinai taikoma priemonė. Tik dėl kompetencijos paskirstymo pagal esminius aspektus Sąjungai ir valstybėms narėms Reglamente Nr. 1107/2009 Sąjungos teisės aktų leidėjas leidimo procedūrą suskirstė į kelis etapus.
- 52 Komisija su tuo nesutinka.
- 53 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalies, siejamos su to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktu, bet kuri nevyriausybinė organizacija, atitinkanti 11 straipsnyje nustatytus kriterijus, turi teisę pateikti vidaus peržiūros prašymą institucijai ar organui, priėmusiam administracinį aktą pagal aplinkos apsaugos teisę. Komisija neginčija, kad ieškovė yra nevyriausybinė organizacija, kuri atitinka kriterijus, nustatytus Reglamento Nr. 1367/2006 11 straipsnyje. Ji taip pat neginčija, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056, kuris buvo taikomas vidaus peržiūros prašymui, yra aktas, priimtas pagal aplinkos apsaugos teisę.
- 54 Tačiau abi šalys nesutaria dėl klausimo, ar Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 turi būti laikomas administraciniu aktu, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktą. Šioje nuostatoje numatyta, kad administracinis aktas yra individualiai taikoma priemonė. Todėl reikia išnagrinėti, ar Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 yra individualiai ar visuotinai taikoma priemonė.
- 55 Šiuo aspektu primintina, kad, siekdamas nustatyti akto apimtį, Sąjungos teismas turėtų ne vien remtis oficialiu akto pavadinimu, bet visų pirma atsižvelgti į jo tikslą ir turinį (šiuo klausimu žr. 1962 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ir kt. / Taryba*, 16/62 ir 17/62, EU:C:1962:47, p. 901, 918). Priemonė laikoma visuotinai taikoma, jeigu ji taikoma objektyviai apibrėžtomis aplinkybėms ir sukelia teisinių pasekmių bendrai ir abstrakčiai apibrėžtomis asmenų kategorijoms (1989 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Usines coopératives de déshydratation du Vexin ir kt. / Komisija*, C-244/88, EU:C:1989:588, 13 punktas ir 2002 m. sausio 15 d. Sprendimo *Libéros / Komisija*, C-171/00 P, EU:C:2002:17, 28 punktas).
- 56 Šiuo atveju reikia priminti, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmą pastraipą. Iš šios nuostatos matyti, kad joje nustatyta priemonė buvo priimta pagal veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo tvarką. Pagal Reglamento Nr. 1107/2009 15 straipsnio 1 dalį paraišką dėl atnaujinimo teikia aptariamoms veikliosios medžiagos gamintojas. Be to, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmą pastraipą, jei dėl „pareiškėjo nevaldomų priežasčių“ paaiškėja, kad patvirtinimo galiojimas gali pasibaigti prieš priimant sprendimą dėl jo atnaujinimo, priimamas sprendimas, kuriuo „tam pareiškėjui“ patvirtinimo laikotarpio termino pabaiga atidedama. Taigi iš Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad šioje nuostatoje numatyta priemone siekiama apsaugoti pareiškėjo

interesus pratęsti veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpį, kaip triplike tai pripažino Komisija. Tai, kad tokiai priemonei priimti nebūtinai pareiškėjo, pateikusiai paraišką dėl atnaujinimo, prašymas šiuo klausimu, neturi įtakos šiai išvadai.

- 57 Vis dėlto pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta priemonė ne tik suteikiama apsauga pareiškėjui, pateikusiam paraišką dėl veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo, nuo pavojaus, kad laikotarpio atnaujinimo procedūra vėluos dėl priežasčių, nepriklausančių nuo pareiškėjo.
- 58 Iš tiesų, Įgyvendinimo reglamentu, priimtu remiantis Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmą pastraipą, pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas tam tikram laikotarpiui. Todėl ši priemonė sukelia tokias pačias pasekmes kaip Įgyvendinimo reglamentas, kuriuo pirmą kartą patvirtinama tokia medžiaga pagal minėto reglamento 13 straipsnio 2 dalį, arba patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo reglamentas, priimtas pagal šio reglamento 20 straipsnį.
- 59 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamente Nr. 1107/2009 skiriama patvirtinimo procedūra ir veikliųjų medžiagų patvirtinimo atnaujinimo procedūra, kurioms taikomos II skyriuje (4–27 straipsniai) įtvirtintos nuostatos, ir, kita vertus, leidimų dėl augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos, suteikimo procedūra, kurią reguliuoja III skyriaus nuostatos (28–57 straipsniai). Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1107/2009 28 straipsnio 1 dalies, iš principo, kad augalų apsaugos produktas negali būti teikiamas rinkai arba naudojamas, jeigu jis nėra leistas atitinkamoje valstybėje narėje pagal Reglamentą Nr. 1107/2009. Be to, iš Reglamento Nr. 1107/2009 29 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad augalų apsaugos produktas gali būti leistas, tik jei jo sudėtyje esanti veiklioji medžiaga buvo patvirtinta.
- 60 Todėl veikliosios medžiagos patvirtinimas pagal Reglamentą Nr. 1107/2009 sukelia teisinių pasekmių ne tik asmeniui, kuris prašė šio patvirtinimo, bet ir bet kuriam ūkio subjektui, kurio veiklai reikia tokio patvirtinimo, visų pirma, augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra tos medžiagos, gamintojams ir kompetentingoms valdžios institucijoms, be kita ko, valstybių narių valdžios institucijoms, kurios yra atsakingos už leidimų dėl tokių produktų išdavimą, kaip ieškovė pati tai pripažino dublike.
- 61 Taigi, pirma, kalbant apie augalų apsaugos produktų gamintojus, patvirtinus veikliąją medžiagą, jie gali prašyti kompetentingos nacionalinės institucijos leidimo dėl augalų apsaugos produkto, kurio sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, ir nėra būtina, kad jie būtų dalyvavę per procedūrą dėl veikliosios medžiagos patvirtinimo.
- 62 Antra, kiek tai susiję su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, Teisingumo Teismas jau nustatė, kad veikliosios medžiagos teisinė pasekmė yra ta, kad valstybėms narėms suteikiama galimybė, laikantis tam tikrų Reglamento Nr. 1107/2009 29 straipsnyje nustatytų papildomų sąlygų, leisti pateikti rinkai augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, jeigu toks prašymas pateikiamas (2016 m. rugsėjo 28 d. Nutarties *PAN Europe ir kt. / Komisija*, T-600/15, EU:T:2016:601, 25 punktą).
- 63 Taigi darytina išvada, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 yra visuotinai taikomas, nes jis taikomas objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir sukelia teisinių padarinių bendrai ir abstrakčiai nustatytai asmenų kategorijai (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Microban International ir Microban (Europe) / Komisija*, T-262/10, EU:T:2011:623, 23 punktą).
- 64 Žinoma, Įgyvendinimo reglamente dėl patvirtinimo, patvirtinimo laikotarpio pratęsimo ar veikliųjų medžiagų patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 nenustatyti reikalavimai, kuriuos šios medžiagos naudojimas turėtų atitikti, todėl jis skiriasi nuo reglamento, kuriuo nustatomos didžiausios leidžiamos tam tikrų produktų normos remiantis Reglamentu Nr. 396/2005, kaip teisingai pažymėjo ieškovė. Vis dėlto šiuo skirtumu nedaroma įtaka tam, kad Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056 yra taikomas visuotinai.

- 65 Darytina išvada, kad įgyvendinimo reglamentas, kuriuo pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnį, kaip šioje byloje nagrinėjamas Įgyvendinimo reglamentas 2016/1056, turi būti laikomas visuotinai taikoma priemone, todėl jis nėra administracinis aktas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies g punktą ir 10 straipsnio 1 dalį.
- 66 Šios išvados nepaneigia kiti ieškovės argumentai.
- 67 Pirma, kaip buvo priminta šio sprendimo 55 punkte, siekiant nustatyti akto taikymo apimtį, nepakanka jo oficialaus pavadinimo, bet visų pirma reikia atsižvelgti į jo tikslą ir turinį. Todėl tai, kad Reglamente Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmoje pastraipoje daroma nuoroda į „sprendimą“, kuriuo nukeliama patvirtinimo laikotarpio galiojimo pabaiga, jokiu būdu nepaneigia aplinkybės, kad taip parengtas aktas, atsižvelgiant į jo tikslą ir turinį, yra bendrai, o ne individualiai taikomas aktas.
- 68 Be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirmos pastraipos teksto ir jos konteksto, terminas „sprendimas“ vartojamas plačiąja žodžio akta, kuris sukuria teisinių padarinių, įskaitant aktus, kaip antai Įgyvendinimo reglamentą 2016/1056, prasme.
- 69 Antra, priešingai, nei tvirtina ieškovė, ši priemonė, kuria pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnį, taikoma ne tik pareiškėjui ir patvirtinimo turėtojui. Iš tiesų, Įgyvendinimo reglamente 2016/1056 nenurodomas adresatas, o tik 2 straipsnyje nustatyta, kad jis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse, kaip ieškovė pati tai pripažino dublike. Ieškovės argumentas, kad veikliosios medžiagos patvirtinimui nereikia adresato, nes nereikia jokio leidimo teikti veikliąsias medžiagas rinkai, negali paneigti aplinkybės, kad šis patvirtinimas skirtas ne vienam ar keliems konkrečiai nustatytiems adresatams, o tam tikroms bendrai ir abstrakčiai apibrėžtomis adresatų kategorijoms, kaip antai augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra tos medžiagos, gamintojams ir kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.
- 70 Trečia, kadangi Reglamente Nr. 1107/2009 aiškiai skiriama, pirma, veikliosios medžiagos patvirtinimo procedūra, patvirtinimo laikotarpio pratęsimo procedūra ir patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo procedūra ir, antra, augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra tokios veikliosios medžiagos, leidimo procedūra (žr. šio sprendimo 59 punktą), veikliosios medžiagos patvirtinimas negali būti laikomas augalų apsaugos produkto leidimo procedūros dalimi, priešingai tam, ką teigia ieškovė.
- 71 Ketvirta, net jei šio sprendimo 70 punkte nurodytos procedūros Reglamente Nr. 1107/2009 skiriamos tik, kaip teigia ieškovė, dėl kompetencijos paskirstymo Sąjungai ir valstybėms narėms, kurį nulėmė esminiai svarstymai, remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 priimtos priemonės, susijusios su patvirtinimu, patvirtinimo laikotarpio pratęsimu arba veikliųjų medžiagų patvirtinimo laikotarpio atnaujinimu, yra bendro pobūdžio.
- 72 Penkta, priešingai, nei teigia ieškovė, tai nėra tipinė situacija, susijusi su leidimu pateikti produktą rinkai, kuris suteiktas įmonei, tačiau kuriuo netiesioginiai gali pasinaudoti kiti produkto naudotojai, kurie gali jį naudoti tuo tikslu, kuriam buvo išduotas leidimas. Kaip jau buvo paaiškinta 59 punkte, veikliosios medžiagos patvirtinimas nereiškia, kad augalų apsaugos produktas, kurio sudėtyje yra šios medžiagos, vien dėl šios priežasties gali būti pateiktas rinkai.
- 73 Šešta, veikliosios medžiagos patvirtinimo remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 poveikio negalima lyginti su leidimu teikti rinkai genetiškai modifikuotus organizmus pagal Reglamentą Nr. 1829/2003 poveikiu. Iš tiesų, pagal Reglamento Nr. 1829/2003 4 straipsnio 2 dalį ir 16 straipsnio 2 dalį tokiu leidimu leidžiama pateikti atitinkamą produktą rinkai, o veikliosios medžiagos patvirtinimu remiantis Reglamentu Nr. 1107/2009 nesuteikiamas leidimas augalų apsaugos produktams, kurių sudėtyje yra šios medžiagos, ir šie leidimai yra atskiros procedūros objektas.

- 74 Septinta, ieškovės argumentas, kad veikliosios medžiagos patvirtinimo poveikis kitiems asmenims nei prašymą patvirtinti pateikęs asmuo kyla iš Reglamento Nr. 1107/2009 nuostatų, o ne iš veikliosios medžiagos patvirtinimo, grindžiamas klaidingu šio patvirtinimo turinio aiškinimu. Iš tiesų, veikliosios medžiagos patvirtinimas, patvirtinimo laikotarpio pratęsimas arba atnaujinimas sukelia pasekmių, visų pirma, augalų apsaugos produktų gamintojams ir valstybėms narėms. Tai, kad šis poveikis yra nustatytas Reglamentu Nr. 1107/2009, neturi įtakos šiai išvadai.
- 75 Aštunta, vien to, kad remiantis Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnio pirma pastraipa priimta priemonė patenka į veikliosios medžiagos patvirtinimo laikotarpio atnaujinimo procedūrą, kurią pradeda paraišką atnaujinti pateikęs asmuo, nepakanka, kad ji turėtų būti laikoma individualiai taikoma priemone.
- 76 Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, tai, kad veikliosios medžiagos patvirtinimui gali būti taikomos sąlygos ir apribojimai pagal Reglamento Nr. 1107/2009 6 straipsnį, neįrodo, jog priemonė yra individualiai taikoma priemonė atsižvelgiant į teises pasekmes, kurių šis patvirtinimas sukelia kitiems asmenims nei pareiškėjas. Reglamento Nr. 1107/2009 4 straipsnio 5 dalyje, kuria ieškovė taip pat remiasi šiuo klausimu, tik numatyta, kad 1, 2 ir 3 dalyse įtvirtinti reikalavimai, kuriuos veiklioji medžiaga turi atitikti, kad galėtų būti patvirtinta, yra tenkinami, jei tai nustatoma taikant bent vieno tos veikliosios medžiagos turinčio augalų apsaugos produkto vieną ar kelis tipiško naudojimo būdus. Todėl ši nuostata neturi reikšmės sprendžiant, ar priemonė, kuria patvirtinama veiklioji medžiaga, yra bendro, ar individualaus pobūdžio.
- 77 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, vienintelio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su Orhuso konvencijos pažeidimu

- 78 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad plačiai apibrėžti aktus, kurie gali būti peržiūrėti pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį, taip pat reikalaujama pagal viešąją tarptautinę teisę. Orhuso konvencijoje, kuri tiesiogiai saisto Sąjungą, numatyta, kad ji taikoma tik individualiems sprendimams. Iš Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalies matyti, jog, nepažeidžiant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimų procedūrų, kiekviena susitariančioji šalis užtikrina, kad visuomenės atstovai, atitinkantys nacionaliniuose įstatymuose numatytus kriterijus, jeigu tokių yra, galėtų administracine arba teismo tvarka kreiptis dėl privačių asmenų arba valstybės institucijų, pažeidžiančių nacionalinių įstatymų nuostatas, susijusias su aplinkosauga, veiksmų arba neveikimo užginčijimo. Taigi Reglamentas Nr. 1367/2006 būtent ir yra skirtas Orhuso konvencijai įgyvendinti. Vidaus peržiūros procedūra turėtų būti taikoma visoms priemonėms, kaip tai suprantama pagal Orhuso konvenciją. Skirtingas Sąjungos teismų požiūris negali toliau egzistuoti atsižvelgiant į Orhuso konvencijos laikymosi Sąjungoje komiteto išvadas ir rekomendacijas, priimtas per 2016 m. birželio 21–24 d. šio komiteto 53-ąjį posėdį (toliau – Orhuso konvencijos laikymosi komiteto rekomendacijos).
- 79 Bet kuriuo atveju, pasak ieškovės, tai, kad Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalis neturi tiesioginio poveikio, neturi įtakos tam, jog Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalis ir 2 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas pagal Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalį. Todėl Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalis negali būti aiškinama taip siaurai, kalbant apie „individualiai taikomą priemonę“, kad dėl jos aplinkos apsaugos teisės aktai, kaip priemonės, kuriomis pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsnį, nebegalėtų būti ginčijami.
- 80 Komisija su tuo nesutinka.

- 81 Iš esmės iš ieškovės argumentų matyti, kad ji teigia, jog vidaus peržiūros prašymą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį, taip pat turėtų būti įmanoma pateikti pagal Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalį, kai nagrinėjamas aktas nėra individualiai taikoma priemonė, bet yra visuotinai taikoma priemonė.
- 82 Primintina, kad pagal Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalį kiekviena susitariančioji šalis užtikrina, kad visuomenės atstovai, atitinkantys nacionaliniuose įstatymuose numatytus kriterijus, jeigu tokių yra, galėtų administracine arba teismo tvarka kreiptis dėl privačių asmenų arba valstybės institucijų, pažeidžiančių nacionalinių įstatymų nuostatas, susijusias su aplinkosauga, veiksmų arba neveikimo užginčijimo.
- 83 Taip pat reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006 4 konstatuojamąją dalį šis reglamentas buvo priimtas siekiant, jog Orhuso konvencijos reikalavimai būtų taikomi Sąjungos institucijoms ir įstaigoms. Visų pirma, kaip matyti iš šio reglamento 18 ir 19 konstatuojamųjų dalių, nustatant vidaus peržiūros procedūrą siekiama užtikrinti, kad būtų veiksmingai įgyvendinta Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalis. Be to, kaip jau buvo minėta, pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį, siejamą su 2 straipsnio 1 dalies g punktu, nevyriausybinių organizacijų gali pateikti prašymą dėl tokios peržiūros, susijusios su individualaus pobūdžio aktais.
- 84 Vis dėlto Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje nėra nurodyta, kad galimybė pradėti joje numatytą administracinę procedūrą apima tik tuos atvejus, kai teisės aktai yra individualaus pobūdžio.
- 85 Iš jurisprudencijos matyti, kad Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalis nėra tiesiogiai taikoma Sąjungos teisės sistemoje ir ja negali būti remiamasi kaip Sąjungos aktų teisėtumo kriterijumi. Be to, iš šios jurisprudencijos matyti, kad iš Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalies išplaukia, jog susitariančiosios šalys turi didelę diskreciją nustatyti šios konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos „administracinės arba teismo tvarkos“ įgyvendinimo būdus (2015 m. sausio 13 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Stichting Natuur en Milieu ir Pesticide Action Network Europe*, C-404/12 P ir C-405/12 P, EU:C:2015:5, 47–53 punktai).
- 86 Ieškovės argumentas, kad šia jurisprudencija daugiau negali būti remiamasi, atsižvelgiant į Orhuso konvencijos laikymosi komiteto rekomendacijas, turi būti atmestas. Bet kokiu atveju net manant, kad šios rekomendacijos yra privalomos Orhuso konvencijos susitariančioms šalims, jos yra, kaip teisingai pažymėjo Komisija, paprastas projektas, kurį, kaip tai pripažino ieškovė savo dublike, minėtas komitetas priėmė tik 2017 m. kovo 17 d., t. y. po skundžiamo sprendimo priėmimo dienos. Todėl nebūtina atsakyti į klausimą, ar, kaip teigia Komisija, darydama nuorodą į Orhuso konvencijos įgyvendinimo gaires, Orhuso konvencijos laikymosi komiteto rekomendacijos turėjo būti priimtos per šalių susitikimą, numatytą Orhuso konvencijos 10 straipsnyje, ar tai nebuvo būtina, kaip tvirtina ieškovė.
- 87 Kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį ir 2 straipsnio 1 dalies g punktą reikia aiškinti pagal tarptautinę teisę, todėl tokiems aktams, kaip priemonės, kuriomis pratęsiamas veikliosios medžiagos patvirtinimo galiojimas ir kurios priimtos remiantis Reglamento Nr. 1107/2009 17 straipsniu, turėtų būti taikomos šios nuostatos, primintina, kad antrinės Sąjungos teisės nuostatos aiškinimas pagal tarptautinę teisę galimas tik tuo atveju, jeigu tokį aiškinimą leidžia pati nuostata ir ji negali būti pagrindas aiškinti šią nuostatą *contra legem*. Taigi atsižvelgiant į tai, kad pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį tik dėl „administracini[ų] akt[ų]“, kurie to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte yra apibrėžti kaip „individualiai taikomos priemonės“, gali būti pateikiamas vidaus peržiūros prašymas, šių nuostatų negalima aiškinti taip, jog šiose nuostatose numatyti administraciniai aktai apima bendrai taikomus aktus, nes toks aiškinimas būtų *contra legem* (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 17 d. Sprendimo *EEB / Komisija*, T-565/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:559, 31–33 punktus).
- 88 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, vienintelio pagrindo antrą dalį, taigi ir visą ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁸⁹ Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal šios reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Paskelbtas 2018 m. rugsėjo 27 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.